

KARTPOSTAL OYUNU

Amaç:

Atölye katılımcılarını sağlıklı bir araştırma sürecine hazırlamak.

Bunun için, kişinin başkalarını dinlerken ya da gözlemlerken kendi varsayımlarını ve önyargılarını unutmaları gerektiği farkındalığını yaratmak.

Süre: 20 dakika

Malzemeler: Kişi sayısı kadar kartpostal, A4 kağıt ve kalem

Akış:

1. Katılımcılar ikiye bölünür. Sandalyeleri ile birlikte sırt sırta vererek oturmaları istenir. Her ekipte bir kişi A, bir kişi B olarak isimlendirilir. Sağdakiler A kişisi, soldakiler B kişisi olabilir.
2. Tüm kişilere, üzerindeki resim altta kalacak biçimde bir adet kartpostal, kağıt ve kalem verilir. Kartpostalı döndürmemeleri ve eşlerine ya da başkalarına göstermemeleri istenir. Kartpostallar dağıtılırken eşlere verilen kartpostalların farklı olması gerekmektedir. Eğer sağındaki veya solunda oturan kişiler birbirlerinin kartpostallarını görebilecek kadar yakınsa o kişilere de farklı bir kartpostal verilmelidir.
3. Egzersiz açıklanır: “Birazdan A kişileri kartpostallarının resimli yüzünü çevirecek. Görev şu, elinizdeki kartpostalı arkanızda oturan eşinize yani B kişisine tarif edeceksiniz. Bu esnada ekip arkadaşınız, sizin anlatımınızı dinleyerek kartpostalı boş bir kağıda çizmeye çalışacak. Toplam 2 dakikanız var.”
4. Herkes hazır olunca, A kişileri tarafından kartpostalların resimli yüzü eş zamanlı çevrilir ve zaman başlatılır. Egzersiz başlayınca müziğin sesi açılır. 2 dakika sonra müziğin sesi kısılarak egzersizin bittiği duyurulur.
6. Çizim sırası değişir; bu sefer B kişileri, A kişilerine ellerindeki kartpostalı tarif eder. 2 dakikanın sonunda egzersiz tamamlanır.
8. Bir duvara tüm kartpostal çeşitlerinden birer tane asılır. Her kartpostalın altına, o kartpostal için yapılmış çizimleri asılır. Herkes duvarın önünde toplanır. Herkesten kartpostallara ve çizimlere bakarak incelemesi istenir: “Şimdi kartpostallara ve çizimlere bakın. Ne görüyorsunuz? Neler farklı? Neler aynı olmuş? Sizce neden farklar var?”
10. Öğrenim özetlenir; “İki dakika, detaylı bir tasvir yapmak için belki çok kısa... Ama görüyoruz ki tıpatıp aynı resim için birbirinden çok farklı çizimler yapılmış. Ör. Birisinde küçük kızın saçları kıvrıkcık, diğerinde kızıl, evler birbirinden farklı. Bu farklar neye dikkat çekiyor? Aslında hepimiz, karşımadaki insanları kafamızdaki varsayımlarla dinliyoruz. Bu varsayımlar kendi deneyimlerimizle, kendi dünya algımızla oluşmuş durumdadır. Ancak Yaratıcı Problem Çözme sürecinin en önemli unsuru, insanları anlayarak gerçekten onların ihtiyacına cevap verecek çözümler üretmek. Bunun için, her aşamada problemlere dair varsayımlarımızdan arınalım ve “öyledir zaten.” yaklaşımımızı bir kenara koyalım.”